

Kohtulahendite kogumik

Kohtuasi C-160/17

**Raoul Thybaut jt
versus
Région wallonne**

(eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État' (Belgia))

Eelotsusetaotlus – Keskkond – Direktiiv 2001/42/EÜ – Artikli 2 punkt a – Mõistepaar „kavad ja programmid“ – Artikkel 3 – Teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamine – Asularuumi ümberkujundamise piirkond – Võimalus teha erandeid asulaplaneerimis- ja ehituseeskirjadest – „Kavade ja programmide“ muutmise

Kokkuvõte – Euroopa Kohtu (teine koda) 7. juuni 2018. aasta otsus

Keskkond – Teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamine – Direktiiv 2001/42 – Kava ja programm – Mõiste – Asularuumi ümberkujundamise piirkond, mis kehtestatakse määrusega, mis määrab kindlaks asulaarendusprojekti geograafilise piirkonna ja lubab kõrvale kalduda teatavatest asulaplaneerimis- ja ehituseeskirjadest – Hõlmamine

(Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2001/42, artikli 2 punkt a, artikli 3 lõige 1 ja lõike 2 punkt a)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2001. aasta direktiivi 2001/42/EÜ teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamise kohta artikli 2 punkti a ja artikli 3 lõiget 1 ja artikli 3 lõike 2 punkti a tuleb tõlgendada nii, et määrus, millega kehtestatakse asularuumi ümberkujundamise piirkond, mille ainus eesmärk on kindlaks määrata geograafiline piirkond, kus võidakse ellu viia asulaarendusprojekt, mille puhul on vaja rajada, muuta, laiendada või ära kaotada maapinnal asuvaid teid ja avalikke alasid või nende kohale ehitada, milleks on lubatud kõrvale kalduda teatavatest asulaplaneerimis- ja ehituseeskirjadest, on sellise erandi tegemise võimaluse tõttu hõlmatud selle direktiivi tähenduses mõistepaariga „kavad ja programmid“, millel on tõenäoliselt oluline keskkonnamõju ja mille keskkonnamõju tuleb hinnata.

Esiteks defineerib direktiivi 2001/42 artikli 2 punkt a selles ette nähtud „kavad ja programmid“ selle kaudu, et need peavad vastama kahele kumulatiivsele tingimusele, millest esimese kohaselt peab need koostama ja/või vastu võtma riigi, piirkondliku või kohaliku tasandi asutus või koostama asutus vastuvõtmiseks parlamendi või valitsuse õigusloomemenetluse kaudu, ja teiseks peavad need olema nõutud liikmesriigi õigusnormidega.

Teiseks tuleb tõdeda, et vastavalt direktiivi 2001/42 artikli 3 lõike 2 punktile a tuleb süstemaatiliselt hinnata selliste kavade ja programmide keskkonnamõju, mis esiteks on koostatud teatavates valdkondades ja millega teiseks luuakse raamistik tulevase nõusoleku saamiseks projektidele, mis on loetletud direktiivi 2001/42 I ja II lisas (vt selle kohta 17. juuni 2010. aasta kohtuotsus Terre wallonne ja Inter-Environnement Wallonie, C-105/09 ja C-110/09, EU:C:2010:355, punkt 43).

Mis puutub esimesse nimetatud tingimusse, siis tuleneb direktiivi 2001/42 artikli 3 lõike 2 punktist a, et see säte hõlmab just nimelt „asulaplaneerimise või maakasutuse“ valdkonda.

Mis puutub küsimusse, kas selline akt nagu vaidlustatud akt määratleb raamistiku projektidele tulevase nõusoleku saamiseks, siis tuleb tõdeda, et Euroopa Kohus on juba varem otsustanud, et mõistepaar „kavad ja programmid“ hõlmab mis tahes akti, mis asjaomase sektori suhtes kohaldatavaid eeskirju ja kontrollimenetlusi määratledes kehtestab tõenäoliselt olulise keskkonnamõjuga projektile või projektidele loa andmise ja selle või nende teostamise kriteeriumide ja tingimuste arvestatava suurusega kogumi (27. oktoobri 2016. aasta kohtuotsus Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias jt, C-43/15, EU:C:2016:816, punkt 49 ja seal viidatud kohtupraktika).

Määratlust „kriteeriumide ja tingimuste arvestatava suurusega kogum“ tuleb käsitada kvalitatiivse, mitte kvantitatiivse. Nimelt on vaja takistada direktiivist 2001/42 tulenevatest kohustustest kõrvale hoidmise võimalike strateegiate kasutamist, mis võivad väljenduda meetmete osadeks jagamises, vähendades nii direktiivi kasulikku mõju (vt selle kohta 27. oktoobri 2016. aasta kohtuotsus, D'Oultremont jt, C-290/15, EU:C:2016:816, punkt 48 ja seal viidatud kohtupraktika).

Sellest järeldub, et kuigi see akt ei sisalda ega saagi sisaldada positiivseid eeskirju, muudab sellega loodud võimalus teha lihtsamalt erandeid kehtivatest asulaplaneerimis- ja ehituseeskirjadest õiguslikku olukorda ja selle tõttu kuulub PRU, mida käsitletakse põhikohtuasjas, direktiivi artikli 2 punkti a ja artikli 3 lõike 2 punkti a kohaldamisalasse.

(vt punktid 42, 46, 47, 54, 55, 58, 67 ja resolutsioon)